

ת"פ 28105/06/21 - מדינת ישראל תביעות ירושלים נגד יוסף פסח מרקוביץ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 28105-06-21 מדינת ישראל נ' מרקוביץ
תיק חיצוני: 5563/2021

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים
נגד
הנאשם יוסף פסח מרקוביץ
ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום

החלטה

- האם טענת ההגנה בנסיבות המקרה שלפניי, מהווה "טענה מקדמית" לפיה עובדות כתב האישום אינן מהוות עבירה, מכוח סעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (החסד"פ)?
- לפניי טענה מקדמית שהעלטה ההגנה כאמור לעיל, ובה נטען כי העובדות המתוארות בכתב האישום שהוגש נגד הנאשם, אינן מהוות מעשה עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ועל-כן נתבקשתי להורות על ביטול כתב האישום.
- מעובדות כתב האישום עולה, כי במהלך חודש ינואר 2021, התקשר הנאשם לעובדת סוציאלית ואמר לה את הדברים הבאים: "את הורסת משפחות, את לא עו"ס אלא את הורסת משפחות, תיזהרי זה יגמר מאוד מאוד רע".
- בבקשתו מציג הסניגור את המבחנים המקובלים בפסיקה לניתוח עבירת האיומים, ולשיטתו, יישומם של אותם מבחנים על המקרה מוביל למסקנה, כי אין מתקיימת עבירת האיומים. עם זאת מסכים הסניגור, כי "ייתכן שביטוי זה [זה יגמר רע] גרם לפחד ואולי אפילו לחרדה בלבה של המתלוננת. ברם, השאלה היא האם בעיני האדם הסביר בהכרח מדובר באיום" (פסקה 13 לבקשה).

דין והכרעה

עמוד 1

5. החלטתי לדחות את הטענה על הסף בהתאם לסמכות הנתונה לי בסעיף 150 לחסד"פ הקובע: "נטענה טענה מקדמית, ייתן בית המשפט לתובע הזדמנות להשיב עליה, **אולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן...**" (ההדגשה הוספה).
6. הטעם המרכזי למסקנתי כי יש לדחות את הטענה, נובע מאופיים של הטיעונים שהועלו, שאינם מתיישבים עם אופייה של טענה מקדמית. הדבר נכון ביתר שאת ביחס לטענה ולפיה "העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה" [סעיף 149(4) לחסד"פ]. טענה מקדמית נועדה להכרעה מהירה שיש להכריע בה בשלב מוקדם של המשפט, ובלשון החוק: "בית המשפט יחליט בטענה לאלתר..." (סעיף 150 לחסד"פ). זאת ועוד: "טענות אלו מקדמיות הן במובן זה שמדובר בטענות המכוונות **נגד ניהול הליך ולא נגד האשמה המיוחסת לנאשם...**" [יעקב קדמי, **על סדר הדין בפלילים**, הוצ' דיונון, תשס"ט-2009, עמ' 1233 (ההדגשה הוספה) (קדמי)]. לא רק זאת, אלא שטענת ההגנה, כי כתב האישום אינו מגלה עבירה מצביעה במהותה על קיומו של פגם בכתב האישום, דהיינו: "שהפגם כאן מצומצם ל'היעדרו' של רכיב חיוני להרשעה מ'פרשת העובדות' שבכתב האישום" (קדמי, עמ' 1293).
7. ההגנה מבקשת מבית המשפט, כבר בשלב הדיון המקדמי בו מצוי התיק, לאמץ את פרשנותה למצב הדברים המתואר בכתב האישום, שלכאורה, אין עליו מחלוקת מבחינת תוכנו. ההגנה מבקשת כי בית המשפט יאמץ את פרשנותו של "האדם הסביר", תוך שהופניתי בין היתר, למבחן שנקבע בע"פ 6368/09 **זקן נ' מ"י** (מיום 12.7.2010), על פיו על בית המשפט לבחון את המעשה או המלל המאיים באמצעות שלוש שאלות: מה נאמר, מי אמר את הדברים ומדוע נאמרו הדברים. אלא שבחינה שכזו, מחייבת את בית המשפט שלא נכח באירוע, להבין את מכלול נסיבות.
8. ומהי הדרך לעשות זאת? כמובן שהתשובה לכך היא שדרך המלך היא שמיעת הראיות בתיק, על-מנת שבית המשפט ייחשף למכלול העדויות והפרשנויות האפשריות של הסיטואציה. יוצא, אפוא, כי טענת הסניגור להיעדר רכיב מרכיבי העבירה אינה נובעת מניסוחו של כתב האישום, אלא מהפרשנות שההגנה נותנת לעובדות המתוארות בכתב האישום, באמצעות בחינה מהותית-פסיקתית של מצב הדברים. בחינה שכזו, חורגת מגדרי המסגרת הדיונית שנועדה לטענות מקדמיות, והיא איננה בחינה של פגם בהליך, אלא בחינה של פגם נטען בעצם האשמה המיוחסת לנאשם.
9. **אשר על-כן, אני דוחה את הטענה.** אדגיש, כי אין בדחיית הטענה כטענה מקדמית על בסיס הכתוב בלבד, לשמוט את הקרקע מתחת לטענה כטענת הגנה שראויה להתברר במסגרת בירור המשפט ככל שיתנהל. הסניגור העלה נימוקים כבדי משקל שמן הראוי להתייחס אליהם בשלב הדיוני המתאים לכך, שאינו השלב הנוכחי.
10. ככל שהסניגור סבור שיש מקום להעביר את התיק לשמיעת הוכחות נוכח מסקנתי, הוא רשאי להגיש הודעה בכתב והתיק יועבר למותב אחר שישמע את הראיות בתיק ללא דיון נוסף לפניי.
11. **מובהר כי בשלב זה, הדיון הבא הקבוע ליום 12.12.2022 בשעה 11:30 יוותר על כנו.**

יש לשלוח לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"ג, 22 נובמבר 2022, בהעדר
הצדדים.